

Krajina jako předmět animace

Landscape as the subject of animation

Vojtěch Domlátil

V běžné animované produkci se téma vnitřní krajiny či krajiny jako takové neobjevuje příliš často. V prezentaci bych tedy rád představil svou tvorbu, která se v tomto ohledu odlišuje, jelikož je v ní téma krajiny včetně odkazů k vnitřnímu světu klíčové. Uvedu dva z mých krátkých animovaných filmů: *Vlnění* a *Ráno*.

Třiminutový nenarrativní snímek **Vlnění** doslova fotograficky zaznamenává českou krajinu. Materiál jsem v průběhu tří let sbíral pěším pohybem v krajině s fotoaparátem v ruce, tedy technikou stopmotion. Fyzičnost snímku byla pro mě důležitá. Ve filmu používám minimalistický animační princip – animaci délky snímání při časosběru a animaci pozice fotoaparátu, jde tedy vlastně o jakýsi animovaný hyperlaps. Jedná se o mou upřímnou fascinaci monumentálním prostorem krajiny a pohybem v něm. David Kořínek k tomuto filmu uvádí: „Z principu stabilní krajina se stává (i vzhledem ke zvukovému designu) rozvlněným mořem, zajímavým příspěvkem do české krajinářské tradice.“¹

Film **Ráno** naopak využívá techniku totální lineární animace, kresbu na animační papír na klasickém prosvětlovacím stole. Základem filmu je neustálé překreslování předešlého motivu prezentované v rychlosti 25 obrázků na sekundu filmu. Drobnými odchyškami v ručním kopírování tak vzniká neustálý a plynulý pohyb. I zde je tématem krajina, a to konkrétně její transcendentní magie, která volně přechází do krajiny vnitřní. Jde o jakousi dechovou krajinnou meditaci. Teoretička Eliška Děcká píše: „*Vlnění* a *Ráno* jsou pro mě osobně velmi silným vnitřním zážitkem, pobízejícím k reflexi nad vztahem nejen k přírodě, ale především k sobě samému. V obou případech autor citlivě pracuje s vyprázdňeností nejen narativu, ale i prostoru. V případě *Vlnění* je to otevřený nekonečný horizont polí a luk, ve filmu *Ráno*

upoutá zase naprosto bílá plocha pozadí, na němž se jen náznakově objevuje a zase mizí minimalistická, neustále se metamorfující kresba.“²

Landscape as the subject of animation

The theme of the inner landscape, or landscape as such, does not appear too often in ordinary animated production. In this presentation I would thus like to present my work, which differs in this respect, since the theme of landscape, including links to the inner world, plays a key role in it. I shall introduce two of my short animated films: *Waves* and *Morning*.

The three-minute non-narrative film **Waves** literally records the Czech landscape in photographs. I collected the material over the course of three years, moving about the landscape with my camera in my hand, in other words using stop motion technique. The physical nature of the picture was important to me. In the film I use a minimalist animation principle – the animation of the length of the picture in the time-lapse and the animation of the position of the camera. It is thus some sort of animated hyperlapse. It is about my candid fascination with the monumental space of the landscape and with movement in it. David Kořínek writes about the film: “*From the principle of a stable landscape it becomes (partly with regard to the sound design) a billowing sea, an interesting contribution to the Czech landscape tradition.*”¹

The film **Morning**, on the other hand, uses the technique of total linear animation, drawing on animation paper on a classic light table. The basis of the film is the continual redrawing of the previous motif, presented at a speed of 25 pictures per second

1/ KOŘÍNEK, David. Posudek habilitační práce Vojtěcha Domlátila *Možnosti nenarrativní animace*. UMPRUM, 2021.
2/ DĚCKÁ, Eliška. Posudek habilitační práce Vojtěcha Domlátila *Možnosti nenarrativní animace*. UMPRUM, 2021.

of film. As a result of small variations in the hand copying there is thus constant and flowing movement. Here, too, the theme is landscape, specifically its transcendent magic, which freely crosses over into the inner landscape. It is something of a breathing landscape meditation. Theorist Eliška Děcká writes: *"Waves and Morning are for me personally a very strong inner experience, calling for reflection on our relationship not only to nature, but above all to ourselves. In both cases the author makes sensitive use of the emptiness not only of the narrative, but of the space. In the case of Waves it is an open endless horizon of fields and meadows, in the film Morning our attention is caught by the perfectly white space of the background, on which a minimalistic, continuously metamorphosing drawing appears, allusively."*²

Filmografie / Filmography

vlastní tvorba / own work:

Vlnění [film]. Directed by Vojtěch Domlátil. 03:33. Czech Republic, 2017.

Ráno [film]. Directed by Vojtěch Domlátil. 03:00. Czech Republic, 2019.

1/ KOŘÍNEK, David. Evaluation of Vojtěch Domlátil's habilitation project *Možnosti nenarativní animace*. UMPRUM, 2021.

2/ DĚCKÁ, Eliška. Evaluation of Vojtěch Domlátil's habilitation project *Možnosti nenarativní animace*. UMPRUM, 2021.